

ІВАН КАРПЕНКО-КАРИЙ (справжні ім'я та прізвище)

Іван Карпенко-Карий народився
вересня _____ р. в с.
(тепер с. Веселівка Кіровоградської
області) у сім'ї управителя
поміщицького маєтку
— вихідця із здрібнілої дворянської
родини, який викупив із кріпацтва
свою майбутню дружину

Іван на «відмінно» закінчив
повітове училище. Коли в Бобринці
почав працювати драматичний гурток,
він відвідав його й настільки захопився
мистецтвом, що якось
подолав пішки 53 кілометри до
(нині м. Кропивницький), щоб
подивитися «Наталку Полтавку»
І. Котляревського й «Отелло»
В. Шекспіра

І. Карпенко-Карий помер 15
вересня _____ р. в м.
від невиліковної хвороби.
Похований за його ж
заповітом біля
(нині Державний заповідник-
музей І. Карпенка-Карого
«Хутір Надія»).

Згодом театр переїхав до _____, звідси
й розпочалася його нова історія.

Насправді не все було так добре, як
хотілося, адже російський уряд (а українські
землі в той час входили до складу Російської
імперії) обмежував розвиток
Емський указ (1876) забороняв українське
друковане слово; тематика вистав звужувалася
до селянського побуту; під заборонаю були
переклади _____ мовою п'єс
зарубіжних драматургів. Тож основу
репертуару «Театру корифеїв» становили твори

Слава про «Театр корифеїв» поширилася
далеко за межі України.

Ця родина дала Україні
братів, відомих під псевдонімами

і сестру Марію Садовську
Барілотті — усі вони стали
відомими артистами
про який ітиметься далі.

р. І. Карпенко-Карий разом
із _____ організували
аматорський театральний гурток у
Єлисаветграді. За його участю були
поставлені п'єси І. Котляревського,
Г. Квітки-Основ'яненка й
М. Гоголя. Найяскравіше
його сценічна майстерність
проявилася в п'єсах «Хазяїн» і
« _____ ».

Історія українського професійного
театру розпочалася 27 жовтня _____ р.,
коли в Єлисаветграді
поставив на сцені міського театру драму
«Наталка Полтавка» І. Котляревського.

Розквіт театру пов'язаний з іменами

й інших діячів, які були справжніми
подвижниками національного
мистецтва.